

П. На какво трѣбва да внимаваме когато правимъ милостыни?

О. Внимайте да не правите свои-тъ милостыни прѣдъ челоуѣцы-тъ за да вы виждатъ; инакъ иѣмате заплатѣ при Отца вашего който е на небеса. И тѣй, кога правишь милостыни, не трѣби прѣдъ себе си, както правятъ лицемѣри-тъ по стѣборища-та и по улицы-тъ, за да ся прославятъ отъ челоуѣцы-тъ; истинѣ ви казувамъ, приимать вече заплатѣ-тъ си. А ты кога правишь милостыни, да не узнае лѣва-та ти рѣка, що прави десница-та ти; (Ст. 1—3.)

П. Какъ ся тълкува стихъ 1-ый?

О. Длѣжни сме да правимъ милостыни за да угождаемы на Бога, а не да приимамы похвалѣ отъ челоуѣцы-тъ. Но ако не внимаваме на това, и правимъ милостыни за да ны хвалятъ челоуѣцы-тъ, може бы да получимъ онова, щото желаемъ, сир. похвалѣ-тъ челоуѣческѣ, но понеже не правѣхмы милостыни-тъ си да е угодна на Бога, иѣма да приимемъ отъ Бога награда.

П. Какъ трѣбва да правимъ милостыни тѣ си?

О. Въ тайно. Понеже е забранено да правимъ милостыни за да ны хвалятъ челоуѣцы-тъ, и понеже по мѣчно ся пазимъ отъ гордость-тъ и отъ славолюбіе-то, когато ны хвалятъ челоуѣцы-тъ, трѣбва да правимъ милостыни-тъ си, колкото е възможно, въ тайно.

П. Всякога ли сме длѣжни да правимъ милостыни-тъ си тайно?

О. Никогда не бѣва да правимъ милостыни-тъ си за да ны виждатъ челоуѣцы-тъ. Но ако искренно желаемъ съ примѣръ-тъ си да подбуждамы други-тъ да правятъ подобны